GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 194. Vinerĭ, 29 Augustŭ (10 Septemvre). 1886.

Din causa S-tei sĕrbătorĭ de mâne, ḍiarulŭ nu va apăré până Sâmbătă

In memoria lui Franciscŭ Schuselka.

II.

Brașovŭ, 28 Augustŭ, 9 Sept. st. n.

Schuselka devenise federalistŭ din convingere. Elŭ era convinsŭ că prin parlamentarismulŭ și constituționalismulŭ vulgarŭ nu se potŭ mulțumì și unì popórele monarchiei, era convinsŭ că o liberă înțelegere a tuturorŭ naționalităților nu este cu putință, până ce nu i se va garanta fiăcăreia în parte libertatea sa individuală-națională și de dreptŭ publicŭ. Ficțiunea dualistică despre cele douĕ „națiunĭ libere“ dincóce și dincolo de Laita i se părea ridiculă, fiind-că vedea prea bine, că ceea ce pentru Nemțĭ și Ungurĭ era libertate, pentru celelalte popóre era supunere și sclăviă.

Schuselka a caracterisatŭ regimulŭ din periodulŭ primŭ alŭ dualismului, întemeiatŭ pe egemonia germano-maghiară, numindulŭ „absolutismŭ parlamentarŭ“. Acestŭ absolutismŭ, ḍicea elŭ, este mai periculosŭ decâtŭ absolutismulŭ pronunciatŭ și décă nu va fi înlocuitŭ printr'o liberă înțelegere între popóre va duce monarhia la peire.

Era în tómna anului 1868. Mĕ aflamŭ în Viena ca studinte la universitate. Veștĭ dureróse ne soseau mereu din patriă. Se decretase fusiunea Transilvaniei cu Ungaria. Se desființaseră în modŭ unilateralŭ legile, carĭ garantau egala îndreptățire politică-națională a Românilorŭ ardelenĭ. In loculŭ lorŭ dieta ungară aduse nisce legĭ, prin carĭ ni se pregătea din nou sórtea umilitóre a unui poporŭ aservitŭ. Românii, carĭ avură curagiulŭ a-șĭ esprima în publicŭ nemulțumirea lorŭ cu aceste neașteptate schimbărĭ, erau prigonițĭ și trașĭ în judecată. In aceste momente de adâncă agitațiune și mâhnire aflamŭ o mângăiere citindŭ critica dréptă ce-o făcea Franciscŭ Schuselka în organulŭ sĕu celorŭ, carĭ în numele „libertății“ voiau sĕ suspendeze și sĕ sugrume libertatea maiorității poporațiunei din monarchiă.

Intr'o ḍi m'am decisŭ sĕ'lŭ visitezŭ. M'a primitŭ fórte cordialŭ. L'am felicitatŭ pentru nobila misiune ce și-a luatŭ de a apĕra causa asuprițilorŭ. L'am informatŭ mai de aprópe despre cele ce se petreceau în patria mea natală și l'am intrebatŭ décă îi convine sĕ publice articulĭ specialĭ asupra Transilvaniei, spre a lumina opiniunea publică asupra stărilorŭ de acolo.

„'Mĭ va fi binevenitŭ“ — respunse Schuselka — „décă îmĭ vei scrie câtŭ de multŭ despre luptele d-vóstre. M'am interesatŭ în totdéuna de sórtea Transilvaniei, cu tóte că, mărturisescŭ, că mie ca și altora nu ne-a făcutŭ bună impresiune că deputații, carĭ au fostŭ trimișĭ din Ardélŭ în Reichsrath votau orbișŭ în tóte cestiunile cu guvernulŭ Schmerling. La 1865 i-am imputatŭ ministrului Belcredi ca o mare greșélă faptulŭ, că începuse a părăsi causa Transilvaniei.“

„Și ce țĭ-a rĕspunsŭ?“ îlŭ întrebaiu eu.

„'Mĭ-a ḍisŭ că Românii din Transilvania nu erau unŭ factorŭ de sine stătătorŭ, pe care guvernulŭ centralŭ sĕ pótă conta. Acéstă părere a primit'o de sigurŭ dela contrarii d-vóstrĕ politicĭ și póte că ea a fostŭ sprijinită și prin atitudinea prea umilită a conducĕtorilorŭ d-vóstre. I-am ḍisŭ că se înșélă în importanța și vitalitatea poporului românŭ și că sacrificândŭ autonomia Transilvaniei va crea în acéstă țéră o vatră de nemulțumirĭ, ceea ce nu póte fi nicĭ în interesulŭ monarchiei, nicĭ în acela alŭ Ungariei.“

„Viitorulŭ va arăta—continuă Schuselka — că și Belcredi și conservativii maghiarĭ, carĭ l'au influințatŭ, au făcutŭ unŭ pasŭ greșitŭ despre-țuindŭ însemnătatea elementului românŭ, care în timpŭ așa de scurtŭ a făcutŭ progrese uriașe. Acésta însĕ sĕ nu vĕ descurageze, luptațĭ înainte cu bărbăția pentru drepturile ce vi se cuvinŭ ca poporŭ autohtonŭ și așa de numĕrosŭ și fițĭ sigurĭ că va veni ḍiua în care dreptatea causei vóstre va eși triumfătóre“.

Acésta a fostŭ prima mea convorbire cu Schuselka. De atuncĭ în cursŭ de mai mulțĭ anĭ am colaboratŭ la fóia sa „die Reform“ și cu tótă deosebirea cea mare de etate s'a stabilitŭ între noi o legătură de sinceră amiciția.

Nu numai odată mi s'a datŭ ocasiune de a admira iubirea de dreptate și de adevĕrŭ a acestui mare publicistŭ. Deși, ca omŭ politicŭ, scia sĕ aprețieze greutățile și pedecile de totŭ felulŭ, elŭ nu se descuragia nicĭ unŭ momentŭ în urmărirea nobilului scopŭ de-a propaga idea libertății și a unirei între popórele monarchiei.

(Unŭ articulŭ finalŭ va urma.)

Abdicarea prințului Alexandru.

Sofia, 5 Septemvre. Situația este fórte încurcată și în acelașĭ timpŭ fórte grea pentru Bulgaria. Situația n'a intratŭ până acum în nicĭ o fasă bine distinctă. Dintr'unŭ momentŭ într'altulŭ ea se póte schimba. Toțĭ suntŭ îngrijițĭ pentru viitorulŭ principatului bulgarŭ, și nimenĭ n'a perdutŭ până acum speranța în lealitatea opiniunei publice a Europei luminate.

A. S. principele Alexandru pare hotărîtŭ a aștepta deschiderea Sobraniei și apoi a lua o hotărîre decisivă în privința plecărei. Cu tóte acestea în cercurile politice există temerĭ că principele va părăsi Bulgaria și mai nainte de 11 Septemvre, ḍiua întrunirei Sobraniei. In acestŭ casŭ principele se va duce la Lom-Palanca seu la Vidinŭ și de aci, pe Dunăre, se va îndrepta spre Darmstadt, prin Austria.

Sofia, 6 Septemvre. — Astăḍĭ situațiunea se arată mai limpede și temerile ce se manifestau de 2 ḍile, din causa agitațiunei dintre oficerĭ, începŭ a dispăré. Mulțĭ oficerĭ spuneau fățișŭ: Nu vomŭ lăsa pe prințulŭ sĕ plece, vomŭ face unŭ actŭ de îndrăsnélă și vomŭ pedepsi pe toțĭ cei amestecațĭ în conspirațiune.

E adevĕratŭ că șefii armatei, ca Nicolaeff, Popoff, Mutkuroff și Petroff, carĭ avură astfelŭ de idei în primulŭ momentŭ, dupĕ ce intențiunile prințului fură cunoscute, începură a reflecta asupra consecințelorŭ unei astfelŭ de purtărĭ și dupĕ indemnurile lui Karavelov, Stambulov și Radoslavov, cărora le dete sĕ înțelegă că în starea actuală a lucrurilorŭ este politicŭ a căuta, ca plecarea prințului, care e irevocabilă, sĕ servéscă celŭ puținŭ Bulgariei. Numai atuncĭ de comunŭ acordŭ s'a făcutŭ demersulŭ pe lângă consululŭ Rusiei și colegii sĕi, pentru a le supune dorințele Bulgarilorŭ în schimbulŭ plecărei prințului.

Aḍĭ diminéță s'a cunoscutŭ rĕspunsulŭ făcutŭ de guvernulŭ rusescŭ, nu la cererile de Sâmbătă ale guvernului bulgarŭ, dér la o depeșă personală a prințului adresată Țarului, și scrisă în acelașĭ înțelesŭ ca ḍisele cererĭ. Sensulŭ acestui rĕspunsŭ, alŭ cărui textŭ îlŭ avețĭ, pare că a liniștitŭ multŭ spiritele. Se așteptă la unŭ rĕspunsŭ analogŭ la demersulŭ făcutŭ de guvernulŭ bulgarŭ. Dér ceea ce a contribuitŭ a potoli surescitațiunile oficerilorŭ este visita ce a făcut'o prințulŭ aḍĭ diminéță în casărmĭ și în lagărŭ. Dupăce a asistatŭ la manevre, prințulŭ descalecă și încungiuratŭ de statulŭ sĕu majorŭ și de vre-o 150 de ofițerĭ, făcŭ istoriculŭ alegerei sale la tronulŭ Bulgariei.

„Prin forța lucrurilorŭ, ḍise elŭ, în timpŭ de câțiva anĭ de domnie, politica mea fŭ în oposiță cu dorințele Rusiei, relativŭ la acéstă țéră, fiind-că acéstă politică era națională și independentă. S'a spusŭ că persóna mea era causa divergințilorŭ de idei carĭ s'au manifestatŭ între Rusia și Bulgaria. Se va vedea mai târḍiu, décă intr'adevĕrŭ persóna mea, sĕu funcțiunea chiar de principe alŭ Bulgariei este unŭ obstacolŭ pentru înțelegerea celorŭ douĕ țĕrĭ, în casulŭ când Rusia ar urma o politică covĕrșitóre în Bulgaria. Părăsescŭ puterea pentrucă presența mea ar putea aduce marĭ nenorocirĭ pe acéstă țéră. Plecŭ în acelașĭ timpŭ cu convingerea că independența vóstră va fi păḍită.«

Prințulŭ apoi a făcutŭ cunoscutŭ oficerilorŭ rĕspunsulŭ consulilorŭ și adaogă: »Țarulŭ e unŭ omŭ tenace în ideile sale, dér e unŭ omŭ onestŭ. Elŭ îșĭ va ține cuventulŭ. Vi-lŭ recomandŭ vouĕ, carĭ mĭ ațĭ datŭ probe de fidelitatea vóstră până la ultimulŭ momentŭ de a rĕmâné mutĭ și de a susține noua stare de lucrurĭ.

»Sciu că plecarea mea vĕ desperéză, dér nu insistațĭ, nu căutațĭ a mĕ reține, totulŭ ar fi înzadarŭ.“

Prințulŭ a fostŭ aclamatŭ. Doĭ oficerĭ respunseră ḍicêndŭ prințului:

„Fără voi nu va mai fi Bulgaria. Vețĭ reveni în mijloculŭ nostru.«

Prințulŭ apoi îmbrățișa mai mulțĭ oficerĭ, carĭ îlŭ luară în brațe și 'lŭ duseră până la calulŭ sĕu.

Prințulŭ a fostŭ însoțitŭ de uralele trupelorŭ. Efectulŭ acestui discursŭ va fi fericitŭ și acum póte avea mare speranță că liniscea nu va fi turburată, afară de noi incidente. Prințulŭ va trece póte în revistă trupele înainte de plecarea sa, care e apropiétă.

O mare întrunire compusă din miniștri, din personagiile tuturorŭ partidelorŭ, printre carĭ și d. Zankov, și din principalii oficerĭ, va avea locŭ la orele 5. Se va alege regența și se va regula compunerea noului ministerŭ.

Adunarea se va întruni la 11 Septemvre, va primi numai comunicarea despre abdicarea prințului și va decide rescumpărarea de către statŭ a palaturilorŭ prințului din Rusciucŭ și Varna. Pe urmă se va disolva. Nu se vorbesce încă de data întrunirei marei adunărĭ naționale, care va alege pe noulŭ prințŭ, dér în orĭ ce casŭ nu va avea locŭ mai înainte de 2 lunĭ.

Proclamația de abdicare.

Ĕtă textulŭ proclamațiunei de abdicare a prințului Alexandru:

„După ce ne-amŭ convinsŭ de tristulŭ adevĕrŭ că plecarea nóstră din Bulgaria va urma stabilirea bunelorŭ relațiunĭ ale acestei țĕrĭ cu Rusia liberătóre, și dupăce amŭ primitŭ asigurarea împĕratului Rusiei că independența, libertatea și drepturile statului nostru vorŭ rĕmâne neatinse și că nimenĭ nu se va amesteca în acerile sale interióre, declarŭ poporului meu multŭ iubitŭ că renunțŭ la tronulŭ Bulgariei, dorindŭ a proba tuturorŭ câtŭ ne suntŭ de scumpe interesele patriei nóstre și că pentru independența sa suntemŭ gata a sacrifica totŭ, chiar ceea ce ne este mai scumpŭ decâtŭ viéța.

„Exprimândŭ mulțumirile nóstre sincere pentru devotamentulŭ ce'mĭ păstră poporulŭ în ḍilele fericite, precumŭ și în ḍilele triste ce avură sĕ trécă tronulŭ și poporulŭ dela sosirea mea în Bulgaria, eșimŭ din Principatŭ invocândŭ pe Dumneḍeu până în ultimile ḍile pentru ca sĕ dea ajutorulŭ sĕu Bulgariei și sĕ o facă mare și puternică, fericită, unită și neatêrnată.

„Numimŭ ca regențĭ pe d. Stambulov, Karavelov și Mutkurov.

„Ordonămŭ tuturorŭ cetățenilorŭ bulgarĭ de a se supune ordinelorŭ regenței numite de mine și dispozițiunilorŭ sale, și de a păḍi țĕrei liniștea pentru a înlătura complicarea situațiunei destulŭ de dificilă a patriei.

„Dumneḍeu sĕ protégă Bulgaria!

„Datŭ în reședința nóstră dela Sofia, astăḍĭ, 26 Augustŭ 1886.

(Semnatŭ) *Alexandru.*

Plecarea prințului din Sofia.

Sofia, 7 Septemvre. — 10 óre 40 m. — O mare afluență de populațiune împrejmuește palatulŭ, trupele garnisónei, fără arme, formau șirulŭ în orașŭ. Oficerii erau în curtea din fața palatului. La patru óre prințulŭ s'a coborîtŭ în vestibulŭ, unde erau întrunițĭ funcționarii și diferite persóne cărora prințulŭ le adresa cuvinte de

adio. Multă lume plângea. In urma prinţului veneau consulii puterilorŭ, printre carĭ şi alŭ Rusiei. Prinţulŭ trecŭ înaintea grupului de oficerĭ salutândŭ. **Nicĭ unŭ strigătŭ nu s'a scosŭ.** Prinţulŭ se suì în trăsură cu Stambulov. In alte trăsurĭ veneau miniştrii, regenţii şi diferite alte personagii. La eşirea din palatŭ mulţimea aclamă pe prinţŭ şi aceste aclamărĭ au urmatŭ pe totŭ percursulŭ oraşului. Prinţulŭ era în picióre în trăsură cu capulŭ golŭ. La eşirea din oraşŭ cortegiulŭ a fostŭ din nou aclamatŭ prinţulŭ; va sosi mâne după amédă la Lom Palanca.

Sofia, 7 Septemvre. — 11 óre 50 m. séra. — Prinţulŭ primindŭ corpulŭ diplomaticŭ de diminéţă 'i mulţumi pentru concursulŭ moralŭ ce i-a datŭ şi pentru sfaturile date în momente dificile. Elŭ a reamintitŭ că protocolulŭ dela Constantinopolŭ era una din causele principale a abdicărei sale, fiindcă acestŭ protocolŭ a permisŭ inamicilorŭ prinţului de a spune că e unŭ simplu funţionarŭ turcŭ. *Elŭ a voitŭ sĕ se întórcă în Bulgaria pentru a părăsi ţéra în diua mare din libera sa voinţă şi nu fiindŭ tratatŭ ca unŭ rĕu-făcĕtorŭ.*

Prinţulŭ a insistatŭ asupra greutăţii de a guverna ţéra în împrejurările actuale. Doresce sĕ înlăture aceste dificultăţĭ şi speră că sforţările sale vorŭ fi încoronate de succesŭ.

Cestiunea bulgară.

„Pester Lloyd" dela 6 Septemvre se ocupă cu cestiunea bulgară şi, dupăce face istoriculŭ evenimentelorŭ din Bulgaria dela detronare şi până la abdicare, dice că nicăerĭ nu descopere unŭ motivŭ politicŭ séu moralŭ, din care sĕ se esplice cele întêmplate. Totulŭ se reduce la o cértă între cei doi Alexandri, alŭ Rusiei şi alŭ Bulgariei.

Impĕratulŭ Rusiei nu póte suferi pe Battenbergulŭ şi de aceea — continuă »Pester Lloyd« — nu póte rĕmâné acesta principe alŭ Bulgariei. Asta'i lucru vechiu şi decĭ e pagubă de banii ce'i cheltuescŭ diplomaţii cu călĕtoriile lorŭ şi de timpulŭ ce se perde cu conferinţele lorŭ.

Décă chintesenţa înţelepciunei diplomaţilorŭ constă într'aceea, d'a dice împĕratului Rusiei: »Dómne, facă-se voia ta, precum în Rusia aşa şi în Bulgaria!« atuncĭ ei arŭ fi pututŭ realisa acésta multŭ mai simplu.

Faţă cu acésta, se nasce întrebarea, că óre Germania séu Austro-Ungaria trebuia sĕ declare rĕsboiu Rusiei, pentru ca sĕ susţină pe Battenbergulŭ pe tronŭ? Pentru Germania n'avemŭ sĕ rĕspundemŭ *noi*; ea îşĭ va îngriji însăşĭ de afacerile sale, şi până acum şi le-a îngrijitŭ fórte bine, fără sĕ'i pese de interesulŭ *vre-unei* alte puterĭ, numéscă-se acésta orĭcum. Dér pentru Austro-Ungaria trebue *sĕ negămŭ* cu hotărîre întrebarea. Parlamentele şi delegaţiunile în Austria şi Ungaria încă arŭ refusa sĕ aducă vre-o jertfă, cu tótă simpatia şi adoraţiunea pentru prinţulŭ Alexandru, pentrucă nu mai e îndoială, că *în acestŭ casŭ amŭ avé cu totulŭ singurĭ sĕ purtămŭ rĕsboiulŭ contra Rusiei,* deórece Germania în momentulŭ de faţă — o scimŭ positivŭ — mai curêndŭ ar fi fostŭ înclinată sĕ renunţe la alianţa cu Austro-Ungaria, decâtŭ sĕ se arunce, umĕrŭ la umĕrŭ cu noi, într'unŭ rĕsboiu contra Rusiei din causa afacerilorŭ personale bulgare.

Arĕtândŭ aşadér în cele premerse starea de lucrurĭ ruşinătóre pentru Europa, spre a constata că lumea diplomatică şĭ-a eşitŭ din ţîţînĭ, e departe de noi d'a pretinde tocmai dela contele Kalnoky, ca elŭ ca unŭ modernŭ Hamletŭ sĕ o diregă.

Vedĭ bine, tocmai nobilului conte, când păşindŭ prin imposantele spaţiurĭ ale palatului sĕu de pe Ballplatz se opresce înaintea portretului în mărime naturală alŭ prinţului Metternich, póte sĕ'i trécă prin capŭ gândurĭ cu totulŭ particulare. Monarhia nóstră n'a jucatŭ totdéuna unŭ astfelŭ de rolŭ ca în acestŭ momentŭ. N'avemŭ părerĭ înalte despre politica prinţului Meternich; ea a fostŭ rea şi n'a adusŭ bine nicĭ monarhiei nóstre, nicĭ Europei, dér a impusŭ, căcĭ prinţulŭ scia ce voia şi, décă se'ntêmpla ceva în Europa în contra voinţii sale, în Italia, în Spania, în Elveţia, atuncĭ îndată punea puternica sa mână şi îndrăsneţului i-a statŭ şi aci noroculŭ de partea sa. Adĭ trebue sĕ ne mulţămimŭ cu unŭ rolŭ multŭ mai modestŭ, dér celŭ puţinŭ **acesta** trebue sĕ ne silimŭ a-lŭ esecuta cu onóre şi cu hotărîre. Décă în Europa nu mai avemŭ sĕ vorbimŭ **chiarŭ nimicŭ** şi **pe nimenea** sĕ nu mai putemŭ contradice, atuncĭ fără voiă ar trebui sĕ ne 'ntrebămŭ, pentru ce amŭ cheltuitŭ noi în ultimele douĕ decenii peste 2000 milióne pentru armată, pentru ce amŭ introdusŭ obligămêntulŭ militarŭ generalŭ şi pentru ce acum de curêndŭ amŭ votatŭ legea glótelorŭ, care atâtŭ de adêncŭ lovesce în vieţa fiecărei familii? Décă contele Kalnoky nu se decide a întrebuinţa mijlócele estreme de putere ale monarhiei, spre a susţiné pe tronulŭ bulgarŭ pe prinţulŭ battenbergicŭ,atuncĭ nu'i va cădé greu a primi **pentru acésta** absoluţiunea de cătră corpurile politice representative; nu acésta e cestiunea la care începe pentru elŭ »**Hic Rhodus, hic salta**«; cestiunea decidĕtóre e: *Ce se va întêmpla mai departe în Bulgaria după detronarea prinţului Alexandru?*

De anĭ de dile se întêmplă acolo lucrurĭ atâtŭ de surprindĕtóre, încâtŭ nimenea nu póte da unŭ rĕspunsŭ la acéstă cestiune. Dér aşteptămŭ cu hotărîre că ministrulŭ nostru de esterne nu va perde din ochĭ *cestiunea principală* şi, orĭ cine ar fi pe tronulŭ Bulgariei, nu va permite astfelŭ de transformărĭ, care vatĕmă interesele monarhiei nóstre, care periclitéză resultatele congresului dela Berlinŭ, cu atâta greutate dobêndite, séu care arŭ face din ele *unŭ obiectŭ de nouĕ transacţiunĭ şi compensaţiunĭ.* Dorimŭ şi sperămŭ că buna înţelegere între monarhia nóstră şi între Rusia sĕ dureze câtŭ se póte mai multŭ, dér *téma de unŭ conflictŭ cu Rusia nu póte forma pentru eternitate singurulŭ principiu conducĕtorŭ pentru politica esternă a monarhiei austro-ungare,* şi décă— ceea ce nu dorimŭ, dér nu e imposibilŭ — s'ar ivi odată momentulŭ decisivŭ, atuncĭ va fi fórte bine, sĕ ne aducemŭ aminte de rĕspunsulŭ, ce l'a datŭ odinióră contele Andrassy unui domnŭ fórte susŭ situatŭ, cândŭ acesta se esprimă îngrijatŭ: »Ruşii îmĭ punŭ formalŭ pistolulŭ în peptŭ«. Contele Andrassy rĕspunse liniscitŭ: »Lasă'i sĕ'lŭ slobóză, că n'are capsă«.

Ungurii şi Cehii.

Se scie că încheierea pactului austro-ungarŭ a întêmpinatŭ greutăţĭ în cestiunea vamală şi a băncii. Majoritatea parlamentului austriacŭ a făcutŭ unele modificărĭ în pactŭ, de care Ungurii nu vreu sĕ scie nimicŭ. Astfelŭ încheierea pactului s'a amânatŭ pentru viitórea sesiune parlamentară. Intr'aceea pressa cehă se ocupă mereu de cestiunea băncii, ér pressa unguréscă cântă mereu pe vechea córdă, că nu cedézá nimicŭ. Reproducemŭ unele observaţiunĭ dintr'unŭ recentŭ articulŭ alŭ oposiţionalului „Pesti Naplo", ce lŭ aprobă şi guvernamentalulŭ »Pester Lloyd«, căcĭ după cum dice acesta în asemenea cestiunĭ nu esistă deosebire de partidă. Observaţiunile lui „Pesti Naplo" suntŭ fórte interesante, din pricină că atinge şi cestiunea federalismului, de care Ungurii fugŭ ca dracu de tămâiă. Etă ce scrie fóia ungurésců:

»Cehii au făcutŭ din cestiunea băncii o cestiune principiară; ea e şi pentru noi o cestiune principiară. Ungaria este unŭ statŭ „unitarŭ", a cărui limbă de statŭ înarticulată în legĭ este cea ungurésců, noi nu introducemŭ acĭ nicĭ unŭ federalismŭ şi autonomia Croaţiei este circumscrisă; financele şi băncile nu intră în cadrulŭ ei. Pe monetele ungurescĭ este numai încrustare ungurésců şi pe o parte a notelorŭ de statŭ comune numai tipărire ungurésců; şi nicĭ la notele de bancă nu póte fi altfelŭ. Acesta-i dreptulŭ nostru, la elŭ ţinemŭ strînsŭ. Celelalte reguleze-şi-le Cehii cu guvernulŭ şi cu legislaţiunea lorŭ. Tisza a creatŭ în anulŭ 1877 o nouă afacere comună pe dece anĭ: dualismulŭ băncii. Cestiunea e clară: séu o bancă dualistică, séu o bancă ungurésců de sine stătătóre. Banca dualistă presupune douĕ direcţiunĭ deopotrivă îndreptăţite, care stau una cu alta în legătură organică, ér nu trei, patru, dece séu douĕdecĭ de direcţiunĭ. De aceea organismulŭ băncii nu se póte face obiectŭ de esperimente federaliste, căcĭ în acestŭ casŭ Ungaria s'ar reîntórce dinspre banca comună, fiindcă nu póte permite a se introduce in viile sale filoxera federalismului. De aceea, ce dotaţiune primesce filiala din Praga şi cum se satisfacŭ prin bancă pretenţiunile de creditŭ ale Cehilorŭ, nu ne interesézá, fiindcă pe noi nu ne privesce acésta; noi avemŭ numai problema d'a fixa în lege, ca dotaţiunea Ungariei sĕ fiă corĕspundĕtóre şi banii sĕ nu se pótă căra din Budapesta, ci în faptă sĕ se întrebuinţeze pentru învioşarea comerţului nostru. Suntemŭ cu tote astea convinşĭ, că pretenţiunilorŭ de creditŭ şi naturei economice a ţĕrii nóstre nu corĕspunde nicĭ bancă dualistă comună, cu atâtŭ mai puţinŭ o bancă federalistă. Şi décă oposiţiunea Cehilorŭ în cestiunea băncii ar fi sĕ ducă la înfiinţarea băncii ungurescĭ de sine stătătóre, atuncĭ amŭ datora Cehilorŭ numai mulţămită. Cererilorŭ lorŭ însĕ nu le vomŭ da consimţĕmêntulŭ nostru, décă acestea se formuléză în Reichsrath atâtŭ de aspru, ca în adunările alegĕtorilorŭ. De órece noi considerămŭ sinceritatea ca cea mai bună politică, amŭ făcutŭ aceste observaţiunĭ mai nainte, nu din intenţiune duşmănósă, ci amicală. Căcĭ nu vremŭ sĕ venimŭ în conflictŭ cu nicĭ o naţiune vecină şi contămŭ pe alianţa nedivisată a Austriei tocmai aşa precum acésta se póte sprijini totdéuna pe întréga Ungariă „unitară".

SCIRILE DILEI.

Sĕ scia că d. **Leopold Ludwig**, fabricantŭ din **Braşovŭ**, a cerutŭ consiliului comunalŭ din **Bucurescĭ** unŭ locŭ pe care sĕ clădéscă o fabrică, strămutândŭ acolo instalaţiunile séle dela Braşovŭ. Consiliulŭ comunalŭ, discutândŭ acéstă cerere, a admisŭ a se ceda d-lui Ludwig cu suma de 5000 lei terenulŭ comunei rĕmasŭ din vechia tăere de pe splaiulŭ stângŭ alŭ Dâmboviţei, vis-à-avis de abatoriu, cuprindêndŭ o suprafaţă de 9954 m. p., 25 şi cu condiţiunile următóre: 1) D. Ludwig sĕ fiă îndatoratŭ ca, în termenŭ de unŭ anŭ dela data cesiunii, sĕ aibă construită pe acestŭ terenŭ o fabrică de ţĕsăturĭ de lână, care sĕ ocupe celŭ mai puţinŭ 50 lucrătorĭ românĭ pe di, condiţiune care neîndindŭ îndeplinite cesiunea locului sĕ rĕmână ca nulă şi neavenită şi terenulŭ sĕ reintre în proprietatea oraşului. 2) Fabrica sĕ se construiască după planurĭ presintate de d.

FOILETONU.

Slăbiciunĭ

(de N. Trimbiţoniu)

D-lŭ Curcubetŭ de 7 sĕptĕmânĭ s'a însuratŭ, făcêndu-sĕ gazdă de casă. Multŭ s'a cugetatŭ până a făcutŭ acestŭ pasŭ, a şi luatŭ pe d-ra Plopenĭ, firesce mai întâiŭ a cerut'o şi la întrebarea că ce oficiu are, rĕspunse că e funcţionarŭ la magistratŭ, căcĭ tóte scrisorile trecŭ prin mâna lui, — carĭ trebue sĕ se decopieze.

Nu a fostŭ dedatŭ cu viéţa familiară, aşadér a trebuitŭ multe sĕ sufere dela iubita sa; dér mai târdiu cugetă: »nu voiŭ mai suferi, eu sunt domnŭ şi eu trebue sĕ fiu mai mare."

Intr'o di eşindŭ dela oficiu, nu merse acasă punctŭ la 12 óre, ci cam întârdiă până la $1^1/_2$ óre, unde? nu se scie.

Nevasta sa, care până atuncĭ l'a aşteptatŭ cu prândulŭ gata, când d-lŭ Curcubetŭ intră în casă îĭ dise cu gură mare: „Unde ai fostŭ? Ce-ai făcutŭ? Pe unde ai umblatŭ? N'ai sciutŭ că prândulŭ e gata? Acum mâncă!«

Cu faceste puse prândulŭ pe masă, constătătorŭ din: supă cu tăeţei, carne cu întinsătură, curechiŭ şi friptură de gâscă.

De năcazŭ şi ca sĕ se arate pre sine mai mare în casă, supa o sorbi tótă, carnea totŭ aşa, sĕ puse şi la curechiŭ pre care încă îlŭ împuţină de jumĕtate, dér cu mare părere de rĕu trebui sĕ védă că favorita friptură de gâscă nu o mai póte mânca, fiind deja sătulŭ. Incepŭ decĭ a fuma grosŭ din pipă.

Dómna totŭ aştepta sĕ încépă odată şi la friptură, căcĭ scia că-i place, dér vĕdêndŭ că nu se mai apucă dise:

„Pentru ce nu mâncĭ? Altădată'ţĭ plăcea friptura ér acum nu? Nu, că cine scie unde ai fostŭ până acum, de ai mâncatŭ, ai bĕutŭ şi ţi-ai petrecutŭ, şi acum vi la mine sătulŭ. Pune-te îndată şi mâncă totŭ!«

Elŭ în locŭ sĕ mânce, dorindŭ sĕ védă ce va mai fi, nu rĕspunse nimicŭ, ci fuma grosŭ, ţinêndŭ picióre încrucişate şi uitându-se la fumŭ.

Atâta i-a trebuitŭ dómnei, şi dise: »Tu nu te legitimezĭ înaintea mea? Ba încă îmĭ facĭ în ciudă? Pentru ce mai luatŭ, décă facĭ cu mine aşa? Când mai luatŭ ai disŭ că mĕ iubescĭ, acum îţĭ baţĭ jocŭ de mine? Vai séraca de mine! Vai amărita de mine! Vai pustita de mine! Dómne scapă-mĕ de acestŭ tiranŭ! Ne mai putêndŭ dice nimicŭ, sĕ lăsă pe fotoliu.

D-lŭ Curcubetŭ, care nu dicea nicĭ unŭ cuvêntŭ, nu scia ce sĕ facă? sĕ rîdă séu sĕ se róge de ertare. In fine se lăsă de amêndouĕ aceste, se decise ca mai bine sĕ tacă.

Nu avŭ multă vreme însĕ de cugetatŭ, căcĭ dómna sa se sculă de pre fotoliu dicêndŭ: „Aha! tu nu dicĭ nimicŭ, când vedĭ că de slabă ce suntŭ nu mai potŭ sta pe picióre, ci era gata sĕ mai morŭ de pe partea ta! Dér sciu eu ce sĕ facŭ: fotoliulŭ alŭ meu, scaunele suntŭ ale mele, totŭ ce e în casă este alŭ meu, ba încă şi ghetele din piciórele tale suntŭ ale mele, căcĭ eu le am cumpăratŭ; tóte le voi duce şi te voiŭ lăsa singurŭ, apoi trăesce cum îţĭ place. Atuncĭ vei vedea câtŭ de bine e a nu-ţĭ stima şi onora femeea.

Aceste dicêndŭ sĕ duse în cealaltă odaiă, se îmbrăcă ca se plece şi uitându-se pentru ultima óră în oglindă, se vadă ce face — bărbatulŭ sĕu, şi vĕdêndŭ că elŭ se află totŭ în aceea posiţiă, plecă luându-şĭ remasŭ bunŭ dela iubitulŭ sĕu cu cuvintele următóre:

»Preste o oră va veni carulŭ însoţitŭ de comisarulŭ de poliţiă, sĕ ducă totŭ ce e alŭ meu din casă,« şi trânti uşa încâtŭ se spăimântă d-lŭ Curcubetŭ, care chiarŭ atuncĭ era sĕ se scóle de pe scaunŭ şi sĕ-o cheme înapoi, dér vĕdêndu-o că nu merge dreptŭ înainte, ci se oprесce ca sĕ'lŭ mai privéscă odată, séu spunêndŭ mai dreptŭ, sĕ vadă, nu cumva a plecatŭ după dênsa, érăşĭ se puse pe scaunŭ, aşteptândŭ şi finitulŭ comediei, care din glumă subţire sĕ făcŭ grósă.

Nu preste multŭ iubita sa, care l'a fostŭ lăsatŭ, érăşĭ se întórse acasă şi de bucuriă, era sĕ se róge de ertare, dér dorindŭ sĕ védă comedia întrégă se reţinŭ şi de astădată.

Ludwig și aprobate de primăriă. 3) Valórea locului, în sumă de 5000 lei, să o verse la casa comunală, în patru rate anuale, cu începere dela ântéiulŭ anŭ, după punerea în esploatare a fabricei. Totdeodată consiliulŭ decide ca primăria să denunțe contractulŭ de închiriere esistentŭ pentru loculŭ în cestiune, décă d. Ludwig va accepta espusele condițiunĭ. Fabrica de a cărei strămutare e vorba sĕ află în strada Blumenau, 238 (Brașovŭ) și a espusŭ la esposițiunea dela Brașovŭ, sub numele d-lui Augustin Ludwig.

—x—

Cu ocasiunea întrunirii delegațiunilorŭ, ministrulŭ **comunŭ de rĕsboiu** va discuta cu acelea mijlócele d'a se da trupelorŭ o a doua mâncare caldă după modelulŭ francezŭ. Bine ar fi sĕ li se dea de două orĭ pe ḑi mâncare cu carne, cum se dă trupelorŭ în România.

—x—

Causa vice-protopopului **Petru Vlassa** din **Indolŭ** ca »delictŭ de agitațiune«, ce se trăgănesce de atâta timpŭ, precum se vede din pricina »temeiniciei« acusațiunii, se va pertracta la tribunalulŭ din Turda în 18 Septemvre n. la 9 óre înainte de amédĭ.

—x—

Cunoscutulŭ istoriografŭ și filo-românŭ, profesorulŭ Dr. **Pič** din **Praga**, se află de câte-va ḑile în **Cernăuți**, unde studiază unele documente aflătóre în arhiva comitetului țĕrei, în arhiva fondului religionarŭ și la persóne private, scrie „Națiunea“.

—x—

Fóia oficială din **Viena** publică următórea telegramă din **Dorna**: Cu ocasiunea pertractării casului de **turburare a posesiunii între fondulŭ religionarŭ alŭ Bucovinei și între comuna Borgotiha** din Ardealŭ în partea pădurósă Poiana Stampii, comisiunea judiciară trimésă acolo din Vatra Dornii, adjunctulŭ Skiniutza, representantulŭ procuraturei financiare, Dr. Kehlmann, pe când voia sĕ esamineze loculŭ din cértă a fostŭ împedecată cu forța **pe pământulŭ austriacŭ** de cătră br. **Banffy**, fișpanulŭ comitatului Bistrița, care apărŭ cu 35 de gendarmĭ unguresci sub comanda unui sublocotenentŭ.«

—x—

Corespondentulŭ din Timișóra alŭ ḑiarului „Egyetértés« spune ca sigurŭ, că contrariu scirilorŭ rĕspândite, în înțelesulŭ cărora ar fi fostŭ sĕ se întrunéscă **congresulŭ bisericii sêrbesci** pe finea lui Octomvre la Carlovit, — congresulŭ **nu se va întruni** în anulŭ acesta. In sinodulŭ episcopescŭ, conchematŭ pentru 15 Septemvre la Carlovit, se va întregi scaunulŭ episcopescŭ vacantŭ alŭ Verșețului.

—x—

La **Congresulŭ anti-semiticŭ** din **Bucuresci** România e representată de d-nii Ed. Gherghel, senatorŭ, căpitanulŭ Moroiu, Cristu Negoescu, profesorŭ, I. Polichroniadi, directorulŭ ḑiarului „Deșteptarea“, și d. Butculescu, deputatŭ. Mai suntŭ representanțĭ din Fălticenĭ, Craiova, Pitești, Giurgiu, Tĕrgoviște și alte orașe. Din străinătate au sosĭtŭ: D-nii Jacques de Rier din Francia, Zdenko Klebelsberg, Komlóssy Ferencz și Adam Petroczy din Ungaria.

De pe la Reghinulŭ săsescŭ, Augustŭ 1886.

Vedŭ cu surprindere că nu vi s'a scrisŭ de aicĭ nimicŭ despre edificiulŭ scolarŭ. Acesta e nou, căcĭ în anulŭ trecutŭ inspectorulŭ regescŭ amenințase cu închiderea scólei de cumva se va mai începe învĕțĕmêntulŭ în zidirile cele vechĭ; banii dela celea 1—2 petrecerĭ de veră încursĭ nu au fostŭ de ajunsŭ ci a trebuitŭ Rev. d. protopopŭ din alŭ sĕu propriu a sacrifica, asemenea și domnulŭ advocatŭ P. Barbu spre a vedé terminatŭ edificiulŭ scolasticŭ. Acela s'a terminatŭ cu ajutorulŭ Provedinței și cu a ómenilorŭ, în carĭ se încrede națiunea și superioritatea, și astăḑi emuléză cu celelalte edificii scolare a celorlalte națiunĭ din Reghinŭ.

De câte orĭ mai fericitŭ ar fi fostŭ acestŭ ținutŭ românescŭ, décă ar fi fostŭ într'însulŭ ómenĭ de lumea nouĕ, baremĭ cu 15 anĭ înainte de asta. Décă nu au fostŭ atuncĭ, avemŭ acum, și cu tóte acestea cu totŭ zelulŭ și abnegațiunea și stăruința ómenilorŭ presențĭ îneă stămŭ cu câteva decenii îndĕrĕptulŭ altora din acestŭ orașŭ și ținutŭ românescŭ; dér pentru aceea nu-i de desperatŭ, căcĭ provedința divină nĭ-a trimisŭ și datŭ ómenĭ, pe carĭ acestŭ ținutŭ de-i va urma și asculta în scurtŭ timpŭ Românulŭ și-a ajunsŭ scopulŭ, căcĭ și până acum nu a fostŭ pe aci Românulŭ celŭ din urmă.

Cu adevĕratŭ zelŭ apostolicŭ și abnegațiune din rĕsputerĭ lucră și va lucra Rev. d. protopopŭ gr. cat. Basiliu Rațiu, earele cu manierele sale plăcute, cu tactica, cu purtarea și cu zelulŭ sĕu pune în uimire și ține în respectŭ și pe străinĭ, mai încolo zelosulŭ și activulŭ Barbu, totŭ asemenea bunĭ Românĭ suntŭ Eug. Crișianŭ, Dr. Ceușianŭ și alțĭ mulțĭ din Reghinŭ, carĭ laolaltă cu ceilalțĭ ómenĭ cu carte din locŭ, și giurŭ, punĕndu-se în conțelegere potŭ stórce respectŭ dela celelalte naționalitățĭ, numai sĕ voiéscă și sĕ fiă unițĭ în sĕmțirĭ și în cugete, precum ḑice poetulŭ.

Décă inteligința română din Reghinŭ și giurulŭ sĕu va pune umĕrŭ la umĕrŭ se va uni laolaltă în causele naționale — nu mai este nimicŭ de doritŭ, cu atâtŭ mai vĕrtosŭ că precum pe airea așa și aicĭ — și încă nu numai aci în orașŭ — suntŭ și din secsulŭ frumosŭ adevĕrate Române, cu simțĕminte nobile, carĭ îmbrățișéză și cu bucuriă se interesézä de causa Românului, — ba și în provincia precum se póte lua de modelŭ dómna Livia Șandorŭ născută Popŭ; acestora la toțĭ le dorescŭ sănĕtate și bună înțelegere ca, cu toții dimpreună sĕ conlucre la edificarea marelui edificiu naționalŭ ce se recere a se înființa în acestŭ ținutŭ curatŭ românescŭ.

Călĕtorulŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

SOFIA, 7 Septemvre. — Prințulŭ Alexandru a primitŭ corpulŭ diplomaticŭ, căruia îĭ mulțămĭ pentru sprijinulŭ moralŭ ce i-a datŭ, făcŭ mențiune de protocolulŭ din Constantinopolŭ, care e una din causele principale ale abdicării sale. Prințulŭ s'a reîntorsŭ de aceea, pentrucă ca omŭ liberŭ și cu voință liberă se părăséscă țéra. Proclamațiunea prințului mulțumesce poporului bulgarŭ pentru alipirea ce i-a dovedit-o, numesce pe Stambulov, Mutkurov și Caravelov regențĭ, recomandă manținerea ordinei spre a se evita încurcăturĭ, dupăce și așa patria se află într'o grea situațiune. Séra părăsi prințulŭ palatulŭ, se suĭ cu Stambulov în trasură și în ovațiunile poporului plecă la Lempalanca, unde sosesce adĭ după amédĭ.

BUCURESCĬ, 8 Septemvre. — O scire gravă primesce din Belgradŭ „Românulŭ“: **Partida ruso-filă din capitala Serbiei**, gelósă, sĕ vede, de cele petrecute la Sofia, **ar fi pregătitŭ aceiașĭ înscenare și acolo.** In publicŭ pare că domnesce o mare nedumerire despre starea lucrurilorŭ și despre ceea ce póte sĕ aducă ḑiua de mâne, și pe fața unora se cetesce îngrijirea ér pe fața altora neliniștea și nerăbdarea.

DIVERSE.

Lucrurĭ de artă. — „Revista Politică“ din Bucovina scrie următórele: Ḑilele acestea s'au expediatŭ la Cernăuțĭ câte-va obiecte de artă lucrate de parochulŭ Severŭ Orbanŭ. Aceste obiecte de artă suntŭ unŭ șahŭ, o cruce și unŭ cuțitŭ de hârtiă. Atragemŭ atențiunea publicului acestorŭ asupra obiecte, care trebue sĕ fie vĕḑute și admirate, căcĭ tóte suntŭ lucrate de mâna d-lui Severŭ Orbanŭ, cu ornamente săpate în lemnŭ cu deosebitŭ gustŭ și precisiune. Șahulŭ este o lucrare atâtŭ de gingașe în felulŭ sĕu, încâtŭ privesțĭ cu mare plăcere și mulțămire figurile și măiestria lorŭ executare. Figurile regelui și a reginei suntŭ portretele regelui Carolŭ și reginei Elisabeta, fórte bine nemerite și executate; pionii (Bauern) suntŭ figurĭ energice și frumóse de dorobanțĭ-curcanĭ; alergătorii suntŭ vânătorĭ diŭ armata română, ér turnurile represintă cele patru întăriturĭ luate de Românĭ în ultimulŭ rĕsboiu, și pórtă pe flamurele lorŭ inscripțiunile: Plevna, Grivița, Rahova, Vidin: Visitatorii esposițiunei se vorŭ opri cu mulțămire lângă acestŭ obiectŭ. Dér totŭ atâtŭ de măiastră este crucea și cuțitul. Crucea cu chipulŭ luĭ Christosŭ, a Maicei Domnului și a sfintei Treimĭ este săpată în lemnŭ de socŭ cu deosebită măiestriă și gustŭ, frunḑele minunatŭ tăiate în lemnŭ, ce împodobescŭ și postamentulŭ precum și inscripția **Nihil sine Deo** de la piciórele Mântuitoruluĭ te opresçŭ locului și nevrêndŭ admirĭ acestŭ lucru de artă. Décă considerămŭ, că părintele Severŭ Orbanŭ nu a învĕțatŭ nicăierĭ sculptura în lemnŭ, cum că este autodidactŭ în acéstă privință, și cum că numai cuțitașulŭ sĕu și o mică daltă produce aceste lucrărĭ de măestriă, atâtŭ valórea acestorŭ lucrărĭ câtŭ și a părintelui Orbanŭ crește înaintea ochilorŭ noștri. Incă odată atragemŭ atențiunea publicului asupra acestorŭ obiecte, carĭ nu ne îndoimŭ că vorŭ fi premiate la esposiție.

Unŭ Românŭ în sclăvia turcéscă. — Ḑiarulŭ »Galații« comunică, că în 24 curentŭ a intratŭ în Galațĭ unŭ Românŭ, care a statŭ 21 de anĭ în slăviă. Acestŭ Românŭ se născu în satulŭ Tanacŭ, județulŭ Vasluiu. In etate de 5—6 anĭ fŭ furatŭ de unŭ Turcŭ și dusŭ în Asia mică la Trapezonda și ținutŭ în sclăviă 21 de anĭ. Nisce călugărĭ grecĭ au voitŭ sĕ-lŭ rĕscumpere, dér răpitorulŭ nu voi sĕ-lŭ vêndă cu nicĭ unŭ prețŭ. Aceiașĭ călugărĭ îlŭ liberară acum în urmă preparându'i mijlócele spre a puté fugi și apoi îlŭ provĕḑură cu unŭ pașaportŭ falșŭ turcescŭ, cu care bietulŭ Vasile din Vasluiu se întórse la Odesa și de aci la Galațĭ. Dusŭ în Asia mică fŭ turcitŭ și i se dădŭ numele de Omerŭ. Vasile Omerŭ, sosindŭ în Galațĭ, cerŭ sĕ fiă dusŭ la d. prefectŭ, care se informă asupra trecutului lui prin ajutorulŭ unui interpretŭ, căcĭ Vasile Omerŭ nu mai scie decâtŭ câteva cuvinte românescĭ, precum: ferĕstră, ușă, casă, apă, tată, mamă etc. Elŭ nu sciă numele sĕu de familiă și nu putŭ indica sigurŭ etatea în care fŭ răpitŭ. D. prefectŭ a telegrafiatŭ imediatŭ prefecturei din Vasluiu, cerêndŭ informațiunĭ.

Cutremurŭ de pământŭ. — Cutremurulŭ de pământŭ ce s'a simțitŭ în ḑilele trecute în Grecia, este unulŭ din cele mai îngrozitóre ce a lovitŭ acéstă țéră. Dela Larisa și până la capulŭ Matapan, și dela Corfu și până la Sunlum, n'a scăpatŭ nicĭ unŭ orașŭ și nicĭ unŭ satŭ de efectele lui. Au fostŭ trei sguduiturĭ de pământŭ în direcțiunea dela Sudŭ-Vestŭ spre Nordŭ-Est, carĭ au dăinuitŭ aprópe 25 de secunde fiăcare. Este de observatŭ că, pe timpulŭ nopței când s'a produsŭ acestŭ fenomenŭ, presiunea barometrică a fostŭ în Grecia mai mică decâtŭ în oricare altă parte a Europei, ceea ce dovedesce odată mai multŭ că cutremurele de pământŭ se întêmplă câteodată și când presiunea atmosferică este fórte slabă. Efectele cele mai desastruase au fostŭ constatate în partea de Sudŭ-Vestŭ a Moreei, unde s'au distrusŭ orașe întregĭ. La Filiara au fostŭ scóse 73 cadavre de sub ruine. Este de temutŭ că numĕrulŭ victimelorŭ în tótă Grecia se va urca la celŭ puținŭ 300. Guvernulŭ din Atena a trămisŭ îndată ajutorŭ în tóte părțile. Dintr'unŭ memoriu alŭ profesorului Palmieri din Neapole, reese că cutremurile de pământŭ din Grecia au coincidatŭ cu o sporire a activității vulcanice a Vesuvului. De faptŭ, în acelașĭ timpŭ, când se produceau sguduiturĭ de pământŭ la Filiara, la Gargagliano și în alte părțĭ, Vesuvulŭ aruncă mare de lavă la o înălțime enormă. Se pare că centrulŭ cutremurilorŭ de pământŭ constatate în Grecia, a fostŭ în mare, la ḑece leghe spre sudŭ-estŭ de Zante, la unŭ punctŭ unde cablulŭ telegraficŭ a fostŭ ruptŭ. Ultimele informațiunĭ spunŭ că mai tóte casele din Catacolo și Pyrgos suntŭ în ruină, împreună cu catedrala acestui din urmă orașŭ. Patras și tóte insulele Ionice, în deosebĭ Corfu, unde înălțimea edificielorŭ face ca cutremurile de pământŭ sĕ fiă fórte periculóse, au suferitŭ de asemenea fórte multŭ.

Abdicarea lui Alexandru. — Pe când în marele teatru alŭ lumei afacerea lui Alexandru alŭ Bulgariei încă totŭ ține înlănțuită atențiunea generală, veselulŭ poporŭ alŭ actorilorŭ dela teatru vienesŭ a esploatatŭ acéstă actualitate politică pentru o frumósă glumă de culisse, ce ni-o istorisesce „Vorstadt-Zeitung“. Când Alexandru Girardi, uniculŭ stăpânitorŭ comicŭ, voi sĕ intre într'o séră din sĕptĕmâna trecută în garderoba sa, întêlni la intrare trei figurĭ învĕlite de nu se cunosceau. Una din ele îi întinsă o fóiă de hârtiă scrisă și o cerusă, și tóte trei îi strigară unisonŭ: „Sĕ abḑicĭ, Alexandre!“ Fără sĕ facă vre-o mină, Girardi luă creionulŭ și scrise subŭ documentŭ »Dumneḑeu sĕ protégă teatrulŭ vienesŭ!—Alexandru.« După acésta se informă dela unulŭ din cei învĕlițĭ, în care recunoscŭ îndată pe colegulŭ sĕu Ioseffy, când plécă la Lembergŭ celŭ mai apropiatŭ trenŭ. Ambasada rusă deocamdată nu s'a amestecatŭ în afacere, cu tóte astea se pare că Alteța Sa comică Girardi și fără de asta se simte sigurŭ pe tronŭ.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**

Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureșianu**

Cum întră în casă, dómnă-sa începu:

»Ai vrea sĕ mĕ ducŭ, ha? dér nu mĕ voiŭ duce, aci voi ședé, sĕ vĕdŭ ce-mĭ veĭ face. Tu sĕ mĕ facĭ sĕ părăsescŭ casa acésta? Oh, Dómne! pentru ce mai lăsatŭ? Mai bine ia-mĕ de pe lume. »Ḑicĕnd vre-o câte-va „au“ și „vai“ se lăsă leșinată pe fotoliu.

Mai multŭ nu putŭ suferi d-lŭ Curcubetŭ. Aruncă iute pipa, luă o sticlă de pe dulapŭ, se duse la nevasta sa și ḑise:

„Iarte-mĕ, dragă, că nu voiŭ mai face așa, și până îțĭ voiu spune unde am fostŭ, trage din sticla acésta mirosŭ de oțĕtŭ pe nasŭ.“

»Dér — unde-ai — fostŭ?«

»Am fostŭ, dragă la croitorŭ și-am tocmitŭ sĕ-țĭ facă haine de ḑiua numelui tĕu,« értă-mĕ dragă și te scólă.

„Du-te și mănâncă totŭ de pe masă.«

Se duse d-lŭ Curcubetŭ și mâncă totŭ de pe masă După aceea ér veni și întrebă.

Mai mânie-te, dragă?

„Ba nu mĕ mai mânii, numai sĕ mergemŭ la croitorŭ sĕ-mĭ alegŭ eu haina.«

»Bine dragă, dér pentru ce strâmbĭ așa din nasŭ?

»Peutrucă tu în locŭ de oțĕtŭ ai adusŭ sticla cu petroleu.«

Grădisce, Augustŭ 1886.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Septemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	107.55	Bonurĭ croato-slavone	105.—
Rentă de hârtiă 5%	94.70	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	—.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.40	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	127.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	84.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —	Renta de arg. austr.	85 30
Bonurĭ rurale ungare	105.50	Renta de aurŭ austr.	118 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.25	Losurile din 1860	140 30
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105 25	Acţiunile băncei austro-ungare	863 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.25	Act. băncei de creditŭ ung.	288.—
Bonurĭ rurale transilvane	105 25	Act. băncei de creditŭ austr.	278 10
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.95
		Napoleon-d'orĭ	9.98
		Mărcĭ 100 imp. germ.	61.70
		Londra 10 Livres sterlinge	126.05

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 27 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	93—	94—
Renta rom. amort. (5%)	95—	96—
» convert. (6%)	87½	88½
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32—	35—
Credit fonc. rural (7%)	103½	104—
» „ „ (5%)	87—	88—
» » urban (7%)	100—	101—
» » „ (6%)	92—	93—
» » » (5%)	82—	83—
Banca naţională a României 500 Lei	1010	1035
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	13.75	14.25
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 7 Septemvre st. n. 1886

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ		8.68		8.72
Argint românesc	»	8.57	»	8.62
Napoleon-d'orĭ	»	9.96	»	9.99
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.88	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina»	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	121.½	»	122.½
Discontulŭ	»	7—10 % pe anŭ.		

Nr. 685/1886.

Publicaţiune.

In 27 Septemvre st. n. a. c. la 10 óre a. m. se va ţiné în comuna Cugieriu (Kudsir, comitatulŭ Huniădórei) prin unŭ delegatŭ alŭ subscrisului comitetŭ licitaţiune minuendă pentru edificarea unei scóle elementare cu patru clase în comuna numită.

Acésta se aduce la cunoscinţă publică cu acelŭ adausŭ, cum-că fie-care licitantŭ are sĕ depună 5% din preţulŭ de esclamare statoritŭ cu 8525 fl. v. a.

Materialulŭ de pétră, cărămidă şi năsipŭ, ce-lŭ presteză întregŭ comuna Cugieriu, nu se cuprinde în suma de susŭ.

Oferte în scrisŭ provĕdute cu vadiu se primescŭ până la începerea licitaţiunei de cătră preşedintele eforiei scólei grăniţărescĭ din Cugieriu.

Planulŭ, devisulŭ, preliminariulŭ şi condiţiunile specialĭ de edificare stau spre intuiţiune până în 18 l. c. la subscrisulŭ comitetŭ administrativŭ (Strada Urezului Nr. 6.) ér din 19—27 l. c. la eforia scolară grăniţărescă din Cugieriu.

Sibiiu, în 7 Septemvre 1886.

Comitetulŭ administratorŭ de fondulŭ scolasticŭ alŭ fostilorŭ grăniţerĭ din regimentulŭ I. română.

1—3

5761/1886. t. k. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Steriu Constantin végrehajtatonak Botfalvi Hromm Iános végrehajtást szenvedő elleni 2700 írt. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvszék területén levő, a Botfalva határán fekvő Botfalvi 1255 sz. tjkv. A a + 1 — 18 rendszámu fekvőkre az árverést 578 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi Oktober hó 19-ik napján d. e. 9 órakor Botfalu iródájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, végrehajtató és képviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3.333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1886. évi Iulius hó 24-én napján.

A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Bisztray, h. elnök. **Jakab Alajos,** jegyző.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.